

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2022 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym

w składzie :

o.o.1.Przewodniczący: sędzia Przemysław Palka

Protokolant: p.o. sekr. sąd. Aleksandra Kobus

przy udziale Prokurator Prokuratury Rejonowej w Szczytnie Doroty Krzyny

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 17 listopada 2021 roku, 20 grudnia 2021 roku i 7 lutego 2022 roku sprawy przeciwko:

D. B., synowi S. i W. z domu S., urodzonemu (...) w R.,

oskarżonemu o to, że:

w okresie od 28 kwietnia 2018 roku do 11 lutego 2019 roku w msc. J., woj. (...) - (...), uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletniego syna W. B., określonego co do wysokości Wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 17 czerwca 2015 roku sygn. akt. III RC 317/14, przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowiła równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych, a nadto naraził tym uprawnionego na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych,

tj. o czyn z art. 209 § 1a k.k.

I. oskarżonego D. B. uznaje za winnego zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 209 § 1a k.k. i art. 34 § 1 i § 1a pkt 4 k.k. i art. 35 § 2 k.k. skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem dokonywania potrąceń 15 (piętnastu) % z wynagrodzenia za pracę w stosunku miesięcznym na rzecz Fundacji (...) w W.;

II. na podstawie art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 3 k.k. zobowiązuje oskarżonego w okresie wykonywania kary do bieżącego lożenia na utrzymanie małoletniego W. B.;

III. na podstawie art. 624 §1 k.p.k., art. 626 §1 k.p.k. i art. 17 ust.1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. 1983r. Nr 49 poz. 223 z późn. zmian.) zwalnia oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 349/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych			

oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.

**1.USTALENIE
FAKTÓW**

Fakty uznane za udowodnione

Lp.

Oskarżony

Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)

I.

D. B.

Czyn przypisany:

w okresie od 28 kwietnia 2018 roku do 11 lutego 2019 roku w msc. J., woj. (...) - (...), uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletniego syna W. B., określonego co do wysokości Wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 17 czerwca 2015 roku sygn. akt. III RC 317/14, przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowiła równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych,

		a nadto naraził tym uprawnionego na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, tj. o czyn z art. 209 § 1a k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. Oskarżony D. B. – ojciec (między innymi) urodzonego (...) W. B., na mocy orzeczenia Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 17 czerwca 2015 r. w sprawie III RC 317/14 zobowiązany został do płacenia alimentów w kwocie 420 zł miesięcznie na rzecz W. B., począwszy od 1 marca 2015 r., do rąk matki E. B.</p> <p>2. Prowadzona przez Komornika Sądowego przy Sadzie Rejonowym w Szczytnie w sprawie Kmp 43/09 egzekucja powyższych należności alimentacyjnych okazała się bezskuteczna</p> <p>3. W. B. pobierał świadczenie z funduszu alimentacyjnego w wysokości wynikającej z wyroku SR w Szczytnie z 17 czerwca 2015 r., sygn. III RC 317/14 w okresie od 28 kwietnia 2018 r. do końca września 2018 r. i od stycznia 2019 r.</p> <p>4. Matka pokrzywdzonego nie korzystała z pomocy GOPS-u. Od dnia 1</p>	<p>Ad.1</p> <p>- wyrok SR w Szczytnie z 17 czerwca 2015 r., sygn. III RC 317/14</p> <p>Ad. 2</p> <p>-zaświadczenie o bezskuteczności egzekucji alimentów</p> <p>- pismo od komornika sądowego</p> <p>Ad. 3</p> <p>- zeznania świadka E. B.</p> <p>- zaświadczenie nr (...)</p> <p>- decyzja (...)</p> <p>Ad. 4.</p> <p>-pismo z GOPS-u</p> <p>- zawiadomienie GOPS-u</p> <p>- decyzja (...)</p> <p>Ad. 5</p> <p>- karta karna</p> <p>Ad. 6</p> <p>- pismo z (...) w S.</p> <p>- umowa o pracę</p>	<p>Ad. 1</p> <p>-k. 8</p> <p>Ad. 2</p> <p>-k.37,</p> <p>- k. 148</p> <p>ad.3.</p> <p>k. 3, k. 18v</p> <p>- k. 20</p> <p>- k. 35-35v</p> <p>Ad. 4</p> <p>k – 21</p> <p>- k. 28</p> <p>- k. 32-32v</p> <p>Ad.5. – k. 67-67v, k. 117-117v</p> <p>Ad. 6</p> <p>– k. 25.</p> <p>- k. 72</p> <p>Ad. 7</p> <p>- k.113</p> <p>- k. 3, k. 18v, k. 141</p>	

<p>stycznia 2019 r. – do dnia 31 października zostało jej przyznane prawo do zasiłku rodzinnego w wysokości 124 zł miesięcznie</p> <p>5. Oskarżony był karany</p> <p>6. Oskarżony z dniem 3 grudnia 2018 r. został wyłączony z ewidencji osób bezrobotnych w związku z podjęciem zatrudnienia. Nie interesował się sytuacją materialną syna. Nie partycypował w jego utrzymaniu. Nie przekazywał pomocy rzeczowej.</p> <p>7. Oskarżony nie wpłacał alimentów na rzecz syna. Zaległość powstała wskutek uchylania się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego stanowiła równowartość nie mniej niż 3 świadczeń okresowych</p>	<p>Ad. 7</p> <p>- wiarygodna część wyjaśnień oskarżonego</p> <p>- zeznania świadka E. B.</p> <p>- pismo Z (...)u</p> <p>- pismo Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szczytnie,</p> <p>- karta rozliczeniowa (sprawa Kmp 43/09)</p>	<p>- k. 33-34</p> <p>- k. 48</p> <p>- k. 93</p>	
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>I.</p>	<p>D. B.</p>	<p>Czyn przypisany:</p> <p>w okresie od 28 kwietnia 2018 roku do 11 lutego 2019 roku w msc. J., woj. (...) - (...), uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego na rzecz</p>	

		<p>małoletniego syna W. B., określonego co do wysokości Wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 17 czerwca 2015 roku sygn. akt. III RC 317/14, przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowiła równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych, a nadto naraził tym uprawnionego na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych,</p> <p>tj. o czyn z art. 209 § 1a k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Niemożność wywiązania się z obowiązku alimentacyjnego	- niewiarygodna część wyjaśnień oskarżonego	- k. 113	
1. OCena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
Ad. 1-2 Ad.3 Ad. 4 Ad. 5. Ad. 6	<p>- wyrok SR w Szczytnie z 17 czerwca 2015 r., sygn. III RC 317/14</p> <p>-zaświadczenie o bezskuteczności egzekucji alimentów</p>	<p>Ad. 1-2</p> <p>- dokumenty procesowe urzędowego pochodzenia, sporządzone przez kompetentne osoby zgodnie z zakresem ich kwalifikacji i uprawnień. Wiarygodność</p>	

Ad. 7

- pismo od komornika sądowego

-Ad. 3

- zeznania świadka E. B.

zaświadczenie nr (...)

- decyzja (...)

Ad. 4

- pismo z GOPS-u

- zawiadomienie GOPS-u

- decyzja (...)

Ad. 5

- karta karna

Ad. 6

pismo z (...) w S.

- umowa o pracę

Ad. 7

- wiarygodna część wyjaśnień oskarżonego

- zeznania świadka E. B.

- pismo z GOPS-u

- pismo Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szczytnie,

i autentyczności tych dokumentów nie budziła wątpliwości stron

Ad. 3

-zeznania świadka są logiczne, rzeczowe, znajdują potwierdzenie w dokumentach urzędowych

- dokument procesowy urzędowego pochodzenia, sporządzony przez kompetentne osoby zgodnie z zakresem ich kwalifikacji i uprawnień. Wiarygodność i autentyczności dokumentu nie budziła wątpliwości stron

- dokument procesowy urzędowego pochodzenia, sporządzony przez kompetentne osoby zgodnie z zakresem ich kwalifikacji i uprawnień. Wiarygodność i autentyczności dokumentu nie budziła wątpliwości stron

Ad. 4

- Dokumenty urzędowego pochodzenia, sporządzone przez kompetentną osobę. Ich autentyczność nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Stanowią dowód zaświadczanych nimi okoliczności.

Ad. 5

- dokument wiarygodny. Stanowi niekwestionowany dowód, wskazując jednocześnie że D. B., przebywając na wolności, mógł

		<p>wywiązywać się z ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego</p> <p>Ad. 6</p> <p>- dokumenty wiarygodne, sporządzone przez uprawnione osoby w sposób rzetelny i niebudzący zastrzeżeń.</p> <p>Ad. 7</p> <p>- Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w tej części w której podał, że w żaden sposób wywiązywał się z obowiązku alimentacyjnego. Ta część wyjaśnień znajduje bowiem potwierdzenie w innych dokumentach, które Sąd uznał za wiarygodne</p> <p>-Zeznania świadka są logiczne, rzeczowe, znajdują potwierdzenie w dokumentach urzędowych</p> <p>- dokument wiarygodny</p> <p>- dokument procesowy urzędowego pochodzenia, wiarygodny</p>	
<p>1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	

Ad.1	Ad. 1 -niewiarygodna część wyjaśnień oskarżonego Zeznania świadka T. P.	Ad. 1. - oskarżony wiedział ile wynoszą alimenty, wiedział zatem ile pieniędzy musiał zarobić, by przy uwzględnieniu wydatków i kosztów własnego utrzymania, zrealizować zobowiązanie alimentacyjne. Oskarżony był zdolny do pracy. Miał zatem obiektywną możliwość wywiązania się z nałożonego obowiązku w całości. Sąd pominął zeznania świadka jako niewnoszące nic do sprawy	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
X	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	Pkt I	D. B.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Oskarżony D. B., na mocy orzeczenia Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 17 czerwca 2015 roku sygn. akt. III RC 317/14, zobowiązany został do płacenia alimentów w kwocie 420 zł miesięcznie na rzecz W. B.. Oskarżony nie uiścił żadnej			

z rat alimentacyjnych. Uchylenie się od obowiązku łożenia – jako znamię strony przedmiotowej czynu zabronionego z art. 209 § 1a k.k. – zachodzi wtedy, gdy zobowiązany, mając obiektywną możliwość wykonywania tego obowiązku, nie dopełnia go ze złej woli. Oskarżony w okresie objętym zarzutem uchylał się od obowiązku łożenia na rzecz syna i dotyczy to zarówno okresu, co do którego brak jest jakichkolwiek dowodów, że oskarżony poszukiwał pracy, jak i okresu, w którym prace już podjął. Oskarżony jest osobą zdrową, nie był pozbawiony wolności, a więc osobą, która dużo wcześniej mogła znaleźć zatrudnienie, które pozwoliłoby mu wywiązać się z zapłaty zasądzonych alimentów. Od osoby, która jest obarczona obowiązkiem alimentacyjnym należy bowiem takiej ponadprzeciętnej aktywności w poszukiwaniu zatrudnienia oczekiwać. Oskarżony w okresie wskazanym w wyroku nie łożył alimentów w wymaganych kwotach. Przez swe zaniechanie spowodował zaległość przekraczającą równowartość 3 świadczeń okresowych, naraził nadto swojego syna, niebędącego w stanie samodzielnie

zabezpieczyć swojego bytu i nieposiadającego własnego źródła dochodu, na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Syn oskarżonego znajdował się na wyłącznym utrzymaniu matki, która jego potrzeby zaspokajała na skutek zwiększonego wysiłku i poświęcenia. Utrzymanie syna przez matkę nie zwalniało jednak oskarżonego z obowiązku alimentacyjnego. W inkryminowanym czasie musiał mieć dochody, skoro był w stanie przeżyć i zaspokajać swoje potrzeby. Zachowanie oskarżonego wyczerpuje znamiona czynu z art. 209 § 1a k.k. Sąd nie dopatrył się okoliczności wyłączających przestępność czynu.

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. B.	Pkt I wyroku Pkt II wyroku		- długotrwałość zaniechania realizacji obowiązku alimentacyjnego - brak faktycznej woli wywiązania się z zobowiązania wynikający z

braku choćby częściowych,
systematycznych wpłat,

- zaniechanie obowiązku
alimentacyjnego przy
realnie istniejących
możliwościach
zarobkowania

- świadome przerzucanie
odpowiedzialności
związanej z utrzymaniem
syna na ich matkę

- na korzyść oskarżonego
przemawia przyznanie się
do winy

Wymierzając
oskarżonemu karę 8
miesięcy ograniczenia
wolności, Sąd miał
na względzie stopień
społecznej szkodliwości
czynu oraz stopień jego
zawinienia, kierując się
przy wymiarze kary
celami zapobiegawczymi i
wychowawczymi.

Wybierając rodzaj
orzeczonej kary, Sąd wziął
pod uwagę, że wobec
sprawcy przestępstwa
niealimentacji niezasadne
byłoby orzeczenie kary
grzywny, albowiem
wszelkie pozyskane środki
finansowe powinien on
w pierwszej kolejności
przeznaczać na
utrzymanie uprawnionego
do alimentów syna.
Z kolei orzeczenie
kary pozbawienia wolności
pozbawiłoby oskarżonego
możliwości zarobkowania
i spowodowałoby dalsze
niełożenie na utrzymanie
dziecka. Sąd uznał,
że kara ograniczenia
wolności, polegająca na

			<p>potrącaniu pewnej części z wynagrodzenia za pracę, pozwoli nie tylko realizować sprawcy nałożony na niego obowiązek alimentacyjny lecz także, poprzez pozostawanie przez oskarżonego w stosunku pracy i pobieranie wynagrodzenia, pozwoli na egzekucję zaległości alimentacyjnej.</p> <p>Sąd zobowiązał oskarżonego do bieżącej alimentacji na utrzymanie małoletniego syna, tym samym zobowiązując go do wykonywania wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie z 17 czerwca 2015 r.</p>
<p>1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia</p>			

takiej instytucji przez stronę	
<p>Rozważając złożony wniosek oskarżyciela posiłkowego, odnoszący się do zobowiązania oskarżonego do swoistego naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody, Sąd wziął pod uwagę zakaz wynikający z klauzuli określonej w art. 415 § 5 k.p.k., której celem jest niedublowanie tytułów egzekucyjnych. Chodzi o to, że obowiązku naprawienia szkody (niezależnie od podstawy prawnej umożliwiającej wydanie takiego orzeczenia) nie orzeka się, jeżeli roszczenie wynikające z popełnionego przez oskarżonego przestępstwa jest przedmiotem innego postępowania albo o roszczeniu tym w innym postępowaniu prawomocnie już orzeczono, nie ma przy tym znaczenia czy roszczenie zasądzone w tym innym postępowaniu zostało skutecznie wyegzekwowane. W ocenie Sądu również zobowiązanie do zapłaty zaległości alimentacyjnej, jako orzeczenie co do części wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie z 17 czerwca 2015 r., byłoby kolejnym orzeczeniem o roszczeniu majątkowym określonym kwotowo i podlegającym egzekucji, co byłoby niczym</p>	

innym jak obejściem klauzuli antykumulacyjnej określonej w art. 415 § 5 k.p.k.		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Pkt III	Sąd zwolnił oskarżonego, z ponoszenia kosztów sądowych - nie ma on majątku, ma duże zadłużenie, a także mając na względzie priorytetowy charakter ciążącego na oskarżonym obowiązku zapłaty zaległych i bieżących świadczeń alimentacyjnych.	
1.1 Podpis		